

Tarján Tamás

1949–2017

Október 24-én az őseinek otthont adó Gödöllő városi sírkertjében kísértük el utolsó útjára Tarján Tamást. A rendkívüli műveltségű idős piarista szerzetes, Jelenits István legtehetségesebb tanítványától, közeli barátjától búcsúzott, akárcsak egyetemi kollégája, a Széchenyi-díjas irodalomtörténész, Kenyeres Zoltán. Testvéröccse, Balázs családtörténetbe ágyazva elevenítette fel Tamás hihetetlenül sokrétű, gazdag életútjának állomásait – olyan láttató erővel, igényes fogalmazással, mintha az elveszített testvért magát hallgattuk volna. Méltó főhajtás volt Tamás emléke előtt. A gyászolók között állva mégis hiányérzetem támadt. Úgy éreztem, nekünk, könyveseknek is meg kellett volna szólalnunk, hiszen a mi közösségünk különösen sokat köszönhetett neki, miként a temetésre is mi jöttünk el legtöbben: egyesületi tisztségviselők, kiadóvezetők, lektorok, illusztrátorok, lapszerkesztők, s természetesen az íróbarátok.

Mikor Lafferton Kálmán felkért, az Új Könyvpiac decemberi számában emlékezni meg róla, nem mondhattam nemet, hiszen Tamás

és az én „könyves életem” az elmúlt ötven esztendőben elválaszthatatlanul összefonódott – a ’68-ban induló bölcsészkarai évektől napjainkig, az írókat és könyvkiadókat támogató egyesületben, a MASZRE-ban végzett közös munkáig.

Egyetemistaként – Reményi József Tamással hármasban – esztendőről esztendőre ott bóklásztunk az akkor Váci utcai Könyvhét pavilonjai között. Együtt fedeztük fel magunknak az azidőtájt debütáló határon túliakat, Lászlóffy Aladárt, Bodor Ádámot, Grendel Lajost, Tolnai Ottót, a vajdasági Új Symposion ragyogó tehetségű nemzedékét, később a magyar irodalomban új korszakot nyitó „Pétereket”: Nádast, Lengyelt, Hajnóczyt, Esterházyt, s mindenekelőtt persze Tandori Dezsőt, akinek senkihez sem hasonlítható költészete Tarján Tamás számára vezérlő csillag maradt egészen életében.

Amikor a nyolcvanas évek legelején az Egyesülés akkortájt havonta 80 000 példányban megjelenő orgánusának, a Könyvvilágnak a főszerkesztője lettem, Tarján Tamás lett a lap leggyakrabban publikáló recenzense. Igazán kedvet csinálni egy-

egy könyv elolvasásához hozzá mérhetően csak a feledhetetlen Osztovits Levente tudott. Tamás a Könyvvilágban új műfajt is teremtett, a méltányos hangvételű, egyúttal kritikai élű könyvajánló minisszét! A lap népszerűsítését játékosan azzal is segítette, hogy minden számhoz irodalmi-könyves keresztretjvényt készített, mert ehhez is értett, erre is maradt energiája.

Egyesületi igazgatói ténykedésem alighanem egyik legbölcsebb döntése volt, hogy rávettem Tamást, a Könyvhét előestéjén ő mutassa be az újdonságokat, s néhány évvel később arra is, legyen házigazdája az áprilisi Könyvfesztivál Irodalmi Szalonjának. Szinte felfoghatatlan, miként volt képes néhány nap alatt nem csupán elolvasni a könyvhéten debütáló több száz új kötetet, de egyúttal lenyűgöző pontossággal felmutatni az új tendenciákat, rejtőzködő összefüggéseket, poétikai újításokat, irodalmi könyvkiadásunk lüktető változását. Tette mindezt olyan könnyed eleganciával, pazar nyelvi leleménnyel, oly szórakoztatóan, hogy a Petőfi Irodalmi Múzeum dísztermében összegyűlt

hallgatóságnak a nevetéstől gyakor-
ta a könnye is kicsordult. Elfogulat-
lan választásával, biztos értékítélet-
vel a Könyvfesztivált hagyományó-
san záró Születésnap irodalmi Sza-
lonon olyan alkotókat ültetett egy-
más mellé, akik sehol máshol nem
léphettek volna közös pódiumra.

Elhitette velünk, igenis képesek
vagyunk visszaállítani szakmánk
önbecsülését, rangját, újrateremteni
a magyar irodalom fájdalmasan
megszakadt egységét.

Ő ébresztett rá bennünket arra,
hogy a Könyvhét, a Könyvfesztivál
ünnepélyességének megteremtésé-
hez elsősorban nem nagy felhajtás
kell, hanem gondos készülődés,
átgondoltság, józan méltóság, s per-
sze valamiféle derűs öröm, amelyet
hónapokkal később is a szívünkben
hordunk. Nem hallgathatom el, de
Tamás ezen ünnepi alkalmakkor sem
hagyta, hogy elandalodjunk, elké-
nyelmesedjünk. Sosem bántó mó-
don, de mindig kíméletlen pon-
tossággal mutatott rá a hibákra, ren-
dezvényszervezői, szerkesztői pon-
tatlanságainkra, szerzői baklövés-
ekre. Nem emlékszem, hogy egy-
szer is tévedett volna.

A közvélekedés úgy tartja, senki
sem pótolhatatlan. Tartok tőle, Tar-
ján Tamás elvesztésével ez nem lesz
igaz. El sem tudom képzelni, hogy a
jövő áprilisi Budapesti Nemzetközi
Könyvfesztiválon, majd az azt követő
júniusi Ünnepi Könyvhéten bárki ké-
pes lesz arra a varázslatra, amellyel
három évtizeden keresztül elkápráz-
tatott bennünket, szakmabélieket és
könyvbarátokat egyaránt.

Azt hiszem, sokak nevében ír-
hatom le: Tamás, nagyon fogsz
hiányozni!

Zentai Péter László

Az Aranyláz pályázat eredménye

A Supka Géza Alapítvány olvasásnépszerűsítő irodalmi pályázatot hirdetett „Aranyláz” címmel középiskolás korú fiatalok számára. A pályázaton részt vehetett valamennyi, a 2017/2018-as tanévben a közoktatási intézmények 9-13. évfolyamát végző tanuló.

A pályázat kiírója azzal a felhívással fordult a középiskolás korú fiatalokhoz, hogy írjanak kritikát (értelmező és értékelő szöveget), vagy készítsenek értelmező/értékelő vlog bejegyzést egy tetszőlegesen választott kortárs magyar irodalmi műről.

A pályázó feladata az volt a (1.) kritika / elemzés / esszé vagy a (2.) vlog kategóriában, hogy értelmezze a pályamű tárgyműve lehetséges üzeneteit, alakítson ki személyes, értékelő viszonyt a szövegben megjelenő karakterekhez, eseményekhez, elemezze és értékelje a pályamű tárgyműve művészi megvalósítását, térjen ki a szöveg szerkezetére, valamint a pályamű tárgyművében alkalmazott beszédmód jellegzetességeire.

A zsűri tagjai: Arató László irodalomtanár, a Magyaratanárok Egyesületének elnöke, Diószegi Endre irodalomtanár, a MIT Tanári Tagozatának elnöke és Lévai Balázs újságíró, filmrendező voltak.

A pályázat fődíja a kritika / elemzés / esszé kategóriában egy HP 250 G5 W4No8EA notebook, a vlog kategóriában egy GoPro Hero5 Black sportkamera volt, a különdíjasok oklevél elismerésben részesültek.

Fődíjat nyert

esszé kategóriában:

Bakó Sára

vlog kategóriában:

Szikora Benedek

Küöldíjasok

esszé kategóriában:

Szerdahelyi Dóra , Víg Kriszta, Jankovits András, Pintér Noémi, Mazán Niki

vlog kategóriában:

Kövér Vencel , Varga Henrik

A pályázat eredményhirdetésére és a díjak átadására 2017. október 30-án került sor a budapesti Magvető Cafében.